

Talán soha nem volt olyan aktuális, mint ma az a közhellyé vált mondás, hogy az információ, illetve tudás hatalom. Tudta ezt Orwell, és tudja ezt Liu Cixin is. Nála ez az ihlet más irányt vett, és totális diktatúra helyett az emberiség kihalását vizionálja. A Háromtest trilógia alapja egy idegen faj általi megszállás. A másik, összeomlás felé haladó naprendszerből jövő trisolarisiak mesterségének címere a kémkedés: semmi, ami megfigyelhető, nem maradhat titokban előttük, tehát minden cselekvésről és beszélgetésről tudomást szereznek.

Egyvalamiről azonban nem: az emberi gondolatokról. Érdekes és sok lehetőséget rejt magában ez a koncepció, csak jól kell használni. Liu Cixinnek sikerült ezt abszolválnia, és A Háromtest-probléma általi hosszas és alapos előkészítés után A sötét erdőben belecsap az akcióba.

Két évvel azután járunk, hogy a trisolarisiak kilétére és szándékára fény derült. Nagyjából fél évszázada maradt az emberiségnek a felkészülésre és valamilyen stratégia kidolgozására. Tanúi lehetünk annak, miként viselkednek egyének és a belőlük álló emberi faj az időben és távolságban nagyon messzi, ugyanakkor biztos fenyegetés, veszély hatására. Remek táptalajt ad ez a pszichológiai, politikai, szociológiai és filozófiai síkokon folytatott eszmefuttatásoknak, és ezt Cixin ki is használja. Rólunk pedig nem fest kedvező képet, ugyanis az emberi tudattalanban szörnyetegek is lakozhatnak... Halványan a reménysugár meg-megcsillan a

sötétségben, azonban életben tartani nem lesz egyszerű.

Csavar a történetben, hogy nem minden ember áll a saját faja oldalán, történetesen vannak, akik támogatják a trisolarisiakat, és azon törik, magukat, hogy meghekkeljék a világmentő falképző projektet azáltal, hogy a négy falképzővel szembe állítanak egy-egy faltörőt. Zseniális ez az ötlet, hiszen mindegyik faltörő eltérő személyiséggel, valamint problémamegközelítéssel és tervvel rendelkezik, így bizony elég eltérő irányt tudnak adni az eseményeknek. Közülük Lou Li fog kilógni és a figyelem középpontjába kerülni.

Bár talán mindent csak úgy érdemes, de A sötét erdőre különösen igaz, hogy figyelmesen, értőn szükséges olvasni. Ha így teszünk, azt Cixin erősen meghálálja, hiszen egy nagyon jól átgondolt és felépített, valamint komplex világot kapunk, amelynek nemcsak a díszlete, hanem a tartalma is rabul ejt – merthogy van – ráadásul velős – tartalma.